

Det stillede *Ændringsforslag* og *Lovforslaget* i dets Helhed fattes under Et under *Forhandling*.

Ordføreren (Berntsen): Jeg skal foreløbig indskrænke mig til et Par korte Bemærkninger. Under denne Sags 2den Behandling gjorde den høitærede Justitsminister den Hensigt til Udvalget, om dette inden 3die Behandling vilde overveie, om det ikke maatte anses for rigtigst at foreslaa den Minimumsstart, som var foreslaaet fassat for Jordemødrene paa Landet, forandret fra 100 Kr. til 80 Kr. Udvalget har mellem 2den og 3die Behandling overveiet dette Spørgsmaal, men har ikke fundet sig foranlediget til at stille Forslag til en Forandring angaaende dette Spørgsmaal, idet Udvalget nemlig er gaaet ud fra at fassatte Lønningerne ens for de Jordemødre, der ere ansatte paa Landet og i Byerne, idet man nemlig til 2den Behandling som bekendt stillede Forslag om at forhøje den faste Pengeløn til 100 Kr. for Jordemødrene paa Landet, og med Hensyn til Jordemødrene i Kjøbstederne stillede Forslag om at give dem et lignende Alderstillsag, som efter tidligere Bestemmelser tilkom de paa Landet ansatte Jordemødre. Til denne Sags 3die Behandling er der af 15 ærede Medlemmer stillet Forslag om, at § 4 skal udgaa. Jeg beslager, at de ærede Medlemmer ikke have reist Spørgsmaalet angaaende denne Paragraph ved 2den Behandling. Jeg skal paa Udvalgets Vegne erklære, at man ikke har fundet sig foranlediget til at sætte sig imod den nævnte Paragraph, der som bekendt var foreslaaet af den høitærede Justitsminister. Paragraphen deler sig, som ærede Medlemmer ville se, i 2 Dele, idet 1ste Punktum gaar ud paa, at der af Justitsministeren skal stadsfæstes en Instrux for samtlige til Praxisberettigede Jordemødre angaaende deres Rettingheder og Blygter. Ifølge Reglementet af 21de November 1810 § 38 skulle de Instruxer, der meddeles Jordemødrene, stadsfæstes af Kongen. Denne Bestemmelse bliver ikke overholdt, og det findes rimeligvis heller ikke fornødent eller rigtigst, at den skal vedblive at bestaa. Udvalget har derfor fundet det naturligt og rigtigst, da der som Følge af de nye Bestemmelser, der nu ere vedtagne i dette Lovforslag, skal udarbejdes en ny Instrux for Jordemødrene, at den da stadsfæstes af den vedkommende Justitsminister. Angaaende Paragraphens sidste Punktum, der gaar ud paa, at Stiftsphysikus udenfor Kjøbenhavn og Stads-lægen i Kjøbenhavn kunne paalægge Jordemødrene Bøder fra 2—100 Kroner for Overtrædelser af Instruxen, antager jeg, at det egentlig er dette Punktum, ærede Medlemmer have fundet uheldigt. Udvalget er gaaet ud fra, at det var hensigtsmæssigt at lette Forsølgelsen af de Sager, som nu reises mod de paagjældende Jordemødre for Overtrædelser af Instruxen ved paa denne Maade

at fassatte, at disse Bøder kunne idømmes af Stiftsphysikus udenfor Kjøbenhavn og Stads-lægen i Kjøbenhavn. Udvalget har ikke fundet Betænk-lighed ved dette Forslag, da man maa anse Stiftsphysikus og Stads-lægen for de Paagjældendes naturlige Bærge og Forsvarer, og ikke tro, at der fra deres Side vil blive gjort Overgreb i den Ret, der her bliver dem tilstaaet. Med disse faa Bemærkninger skal jeg tillade mig paa Udvalgets Vegne at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse uforandret, som det blev vedtaget ved 2den Be-handling.

Clausen: Det *Ændringsforslag*, som den ærede *Ordfører* nu omtalte, og som fjorten ærede Medlemmer i *Forening* med mig have tilladt os at stille, gaar, som den ærede *Ordfører* allerede har sagt, ud paa igjen at fjerne den § 4, som kom ind i *Loven* ved 2den *Behandling*. Ærede Medlemmer ville vist erindre, at *Lovforslaget* i sin oprindelige Skikkelse kun omhandlede *Jordemødrenes Lønning*, og i denne Skikkelse kom det ligeledes ind her fra det andet *Thing*; det var først ved 2den *Behandling*, at der af den høitærede *Justitsminister* stilledes *Forslag* om, at *Lovforslaget* ogsaa skulde omfatte *Jordemødrenes Forhold*. § 4 gaar nu, som den ærede *Ordfører* nylig bemærkede, ud paa, at i *Kjøbenhavn Stads-lægen* og udenfor *Kjøbenhavn* *Physikus* skulle have *Ret* til at diktere *Jordemødrene* en *Multt* fra 2—100 Kr. for *Overtrædelse* af deres *Instrux*, men denne *Bestemmelse* har jeg for mit *Bekommende* fundet meget uheldig. Jeg tør ikke sige, at alle mine ærede *Med-forslagsfillere* fuldt ud dele min *Tanke* i den *Henseende*, men de have dog ment, det var hældigt, at *Sagen* blev gjort til *Gjenstand* for en udsørlig *Diskussion*. Den ærede *Ordfører* udtalte en *Beklæggelse* over, at vi ikke allerede ved 2den *Behandling* havde stillet *vort Ændringsforslag*, men jeg tror, at vi meget snarere fra vor *Side* kunne ytre en *Beklæggelse* over, at Udvalget, naar der er stillet *Ændringsforslag*, som det tiltræder, ikke begrundet sin *Tiltrædelse* hærken i *Betænkningen* eller under selve *Forhandlingen*. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der ikke i selve *Betænkningen* findes et eneste Ord, som omhandler *Jordemødrenes Forhold*. Udvalget er ved *Betænkningens* *Affattelse* og ved *Forslagene* til *Forandring* i *Lovforslaget* kun gaaet ud fra at behandle et *Lovforslag* om *Jordemødrenes Lønning*, men ikke et *Lovforslag* om *Jordemødrenes Forhold*. Dernæst har den ærede *Ordfører* ved 2den *Behandling* af *Sagen* ikke med et eneste Ord omtalt dette *Forslag*. Den eneste *Motivering*, vi have af det, have vi fra den høitærede *Justitsminister*. Han omtalte det i meget faa Ord, og navnlig siger han, at „der er en *Del Tvivl* tilstede om den egentlige *Fremgangsmaade*“ — som bør følges overfor *Jordemødre*, naar de skulle tiltales — „og om det navnlig ikke er nødvendigt